

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 712/2021-73

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Priemyselný park Chemes, s. r. o.**, Chemlonská 1, Humenné, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK – ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 1 R 3/2016 zo 17. mája 2017, rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 2 Cbi 16/2017 z 18. decembra 2018 a rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4 CoKR 3/2019 zo 17. októbra 2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. januára 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením a rozsudkami všeobecných súdov označenými v záhlaví tohto rozhodnutia. Sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje napadnuté rozhodnutia zrušiť, vec vrátiť okresnému súdu do konania sp. zn. 1 R 3/2016 (konanie o návrhu dlžníka na potvrdenie reštrukturalizačného plánu) a priznať sťažovateľovi náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva nasledovný stav veci:

3. Uznesením okresného súdu sp. zn. 1 R 3/2016 bol potvrdený reštrukturalizačný plán dlžníka (obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ] v reštrukturalizácii, [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]) a zároveň bola reštrukturalizácia skončená.

4. Sťažovateľ ako veriteľ dlžníka predložil v rámci reštrukturalizačného konania podnet na zmenu reštrukturalizačného plánu, realizáciou ktorej by bol reštrukturalizačný plán podľa jeho názoru výhodnejší nielen z hľadiska uspokojenia veriteľov, ale aj zmyslu reštrukturalizácie. Dlžník na podnet nerefletoval a na poslednej schvaľovacej schôdzi bola definitívne odsúhlasená nezmenená verzia plánu.

5. Sťažovateľ využil § 157 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), na základe ktorého sa žalobou domáhal určenia neúčinnosti okresným súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu.

6. Okresný súd túto žalobu rozsudkom sp. zn. 2 Cbi 16/2017 zamietol, sťažovateľ sa odvolal a krajský súd rozsudkom sp. zn. 4 CoKR 3/2019 vec potvrdil.

7. V dôsledku uvedeného sťažovateľ háji svoj záujem pred ústavným súdom. Jeho argumentácia je od momentu vzniesenia námietky do zápisnice na „problematickej“ schvaľovacej schôdzi zameraná na tvrdenie, že jeho záujmy boli schváleným, resp. potvrdeným reštrukturalizačným plánom poškodené, dlžníkovi vytýka úmysel sťažovateľa voči ostatným veriteľom znevýhodniť a súdom viaceré procesné pochybenia, ktorými praktickej realizácii tohto záujmu dlžníka nezabránili.

8. Procesný útok v spore bol zameraný na tvrdenie, že záujmy sťažovateľa boli dotknuté obchádzaním férovosti právnej úpravy zákona o konkurze a reštrukturalizácii, a to tak, že dlžník nakupoval od ďalších veriteľov strategické komodity s nadhodnotenou nákupnou maržou (čím si získaval ich priazeň pre podporu reštrukturalizačného plánu). Tomuto tvrdeniu sa dlžník po celú dobu konania vecne bránil poukazovaním na metodiku určenia nákupnej ceny a okrem iného aj tvrdením o zámere sťažovateľa realizovať taktiku nepriateľského prevzatia podniku dlžníka práve prostredníctvom realizácie navrhutej zmeny reštrukturalizačného plánu (šlo o doplnenie reštrukturalizačného plánu o odplatný prevod podniku dlžníka na tretiu osobu). Súdy tvrdenia sťažovateľa hodnotili ako ničím nepodložené a ten potom cielil procesný útok na prenos dôkazného bremena ohľadom poškodzujúcej nákupnej marže smerom zo sťažovateľa na dlžníka, čo súdy (v dôsledku nepodloženosti tvrdení sťažovateľa) neakceptovali.

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Súdy sa dopustili porušenia práv sťažovateľa tým, že neskúmali dôvody na zamietnutie plánu a nedostatočne zistili skutkový stav. Plán potvrdili napriek tomu, že neboli naplnené zákonné kritériá pre jeho potvrdenie. Ak by súdy skúmali skutkový stav a zaoberali sa jednotlivými dôvodmi tak, ako to predpokladá zákon o konkurze a reštrukturalizácii, nevyhnutne by dospeli k záveru, že pre zamietnutie plánu bolo naplnených viacero dôvodov.

10. Podľa argumentácie sťažovateľa plán nie je reálny a udržateľný, neposkytuje veriteľom najvyššiu mieru uspokojenia, nie je v spoločnom záujme veriteľov, nebol riadne schválený (keďže jeho schválenie bolo dosiahnuté podvodným spôsobom, resp. z dôvodu poskytnutia neoprávnených výhod niektorým z účastníkov plánu), nie je spravodlivý, je výsledkom reštrukturalizačného konania, v ktorom vystupoval zaujatý správca.

11. Okresný súd napriek vedomosti o námietkach sťažovateľa, ktorý ho niekoľkokrát informoval o naplnení dôvodov na zamietnutie plánu a nesplnení podmienok pre jeho potvrdenie, sa nijakým spôsobom s jednotlivými námietkami v odôvodnení napadnutého uznesenia nevysporiadal, resp. v odôvodnení len zhrnul priebeh reštrukturalizácie, odcitoval príslušné zákonné ustanovenia a skonštatoval, že podmienky pre potvrdenie plánu boli dané.

12. Zásah do základného práva sťažovateľa vlastniť majetok spočíva v tom, že v priamom dôsledku potvrdenia reštrukturalizačného plánu sťažovateľ nezískal najlepšie postavenie, aké mohol v rámci reštrukturalizácie dosiahnuť, teda plán mu nezaručil najvyššiu možnú mieru uspokojenia, akú v reštrukturalizácii mohol získať a akú mu mohol dlžník poskytnúť.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

13. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie o porušení práv sťažovateľa tým, že súdy pri rozhodovaní o žalobe o určenie neúčinnosti reštrukturalizačného plánu nesprávne zistili a posúdili okolnosti, na základe ktorých reštrukturalizačný plán nemal byť súdom vôbec potvrdený.

III.1. K namietanému porušeniu práv uznesením okresného súdu sp. zn. 1 R 3/2016 a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2 Cbi 16/2017:

14. Podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc.

15. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť, a preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

16. Sťažovateľ uznesenie okresného súdu sp. zn. 1 R 3/2016 už raz napadol ústavnou sťažnosťou z dôvodu, že proti tomuto uzneseniu nebol prípustný opravný prostriedok. V konaní sp. zn. I. ÚS 41/2018 bola podaná ústavná sťažnosť odmietnutá z dôvodu, že bola podaná predčasne (*i.e.* neprípustnosť). Dotknuté uznesenie okresného súdu bolo toho času totiž (vecne) preskúmané okresným súdom na základe žaloby o určenie neúčinnosti plánu. Táto žaloba bola napokon zamietnutá.

17. V konaní o odvolaní vedenom krajským súdom bol právnou úpravou poskytnutý priestor pre plnohodnotný vecný prieskum napadnutej veci, čo sťažovateľ aj využil. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti napadnutému uzneseniu okresného súdu a napadnutému rozsudku okresného súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie.

III.2. K namietanému porušeniu práv rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 CoKR 3/2019:

18. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný.

19. Podľa § 198 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii súd v konaní podľa tohto zákona rozhoduje uznesením. Proti uzneseniu vydanom v konkurznom konaní, v reštrukturalizačnom konaní alebo v konaní o oddlžení je odvolanie prípustné, len ak to ustanovuje tento zákon. Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

20. K prípustnosti ústavnej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že *„[v]zhľadom na skutočnosť, že podľa nášho názoru neexistujú dôvody pre (podanie, pozn.) dovolania, sťažovateľ vyčerpал právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd. Z uvedeného dôvodu je táto sťažnosť prípustná“*. Obsahom ústavnej sťažnosti je argumentované v prospech naplnenia dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku.

21. Judikatúra ústavného súdu uvádza, že v zmysle § 198 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nie je dovolanie prípustné len proti uzneseniu vydanému v konkurznom konaní (III. ÚS 318/2015).

22. Napadnutý rozsudok krajského súdu je výsledkom incidenčného konania iniciovaného na základe § 157 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, prostredníctvom ktorého je veriteľovi nesúhlasiacemu s plánom poskytovaná osobitná forma ochrany – podanie špecifickej a zákonom na tento účel určenej žaloby (všeobecnými súdmi vec napokon aj bola vedená v agende „Cbi“ – rozhodovanie vecí súvisiacich s agendou o konkurze a reštrukturalizácii).

23. Podľa názoru ústavného súdu § 198 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii na daný prípad zjavne nedopadá už aj preto, že v napadnutom konaní nebolo vydané uznesenie, ako s tým dotknuté ustanovenie zákona o konkurze a reštrukturalizácii počíta, ale rozsudok. Možnosť uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov v tzv. incidenčných konaniach pripúšťa nielen súdna prax najvyššieho súdu (pozri napríklad sp. zn. 2 MObdo 4/2009, 5 Obdo 45/2010, 5 Obdo 46/2011, 2 Obdo 3/2012), ale akceptuje ju aj ústavný súd (m. m. III. ÚS 572/2013).

24. Sťažovateľ teda mal k dispozícii účinný prostriedok nápravy – dovolanie, ktorý mu bol spôsobilý zabezpečiť ochranu jeho práv. Subjektívne presvedčenie o prípustnosti ústavnej sťažnosti sťažovateľ bližšie nezdôvodňuje (*a fortiori* nepreukazuje).

25. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpал právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

26. Podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

27. Na základe uvedeného bola ústavná sťažnosť v časti smerujúcej proti napadnutému rozsudku krajského súdu odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ako neprípustná pre nevyčerpanie účinných prostriedkov nápravy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. decembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu